

Homokóra **(Farkas Nádor-ifj. Boross István)**

Ülök a szobámban búsán, egyedül,
És a fájó múltra gondolok.
Odakünn az utcán lassan fény dereng,
És az órán pereg a homok.

Szeretném a homokórát megállítani,
Szeretném az emlékeim elfelejteni.
De a homokóra csak pereg, pereg,
Így hát, kedves, tovább szenvedek.

Refrén
Nem tudom, hogy elhiszed-e még,
Hogy fájó szívem örökké tiéd,
Álmaimban téged látlak,
Két karomba téged zárlak,
Nem tudom, hogy elhiszed-e még?

De ha egyszer, drágám, nem bírom tovább,
Ezt a fájó bús emlékezést,
Elmegyek én akkor, tovább állok én,
Mert a szívem magányos, szegény.

Elviszem én magammal az emlékeimet,
Hogy ne lássam a lassan pergô homokszemeket,
Utoljára drágám, azt kívánom még,
Hogy te mással nagyon boldog légy.